Raport

Zrównoleglenie Heat Transfer 2D przy użyciu CUDA

Franciszek Grzędzicki grzedzicki@mat.umk.pl

Celem niniejszego raportu jest przedstawienie problemu rozchodzenia ciepła oraz zaimplementowanie jego rozwiązania wykorzystując bibliotekę CUDA w języku Python.

1. Abstrakt

Do rozwiązania problemu wykorzystano równanie przewodnictwa cieplnego metodą różnic skończonych dzięki czemu w prosty sposób otrzymamy wzór możliwy do zaimplementowania do siatki 2D. Wykorzystałem 3 sposoby wykonania obliczeń: czysty Python, Numba oraz CUDA.

2. Wzór

Podstawowy wzór na przewodnictwo cieplne: $rac{\partial u}{\partial t} - lpha
aby móc wykorzystać wzór w$

przestrzeni 2D wzór ten zapisujemy jako: $\frac{\partial u}{\partial t} - \alpha \left(\frac{\partial^2 u}{\partial x} + \frac{\partial^2 u}{\partial y}\right) = 0$, gdzie t to jednostka czasu, x oraz y to współrzędne w przestrzeni, a α to współczynnik wyrównania temperatur.

Wykorzystując metodę różnic skończonych wyprowadzoną z szeregu Taylora otrzymujemy $f'(a) \approx \frac{f(a+h)-f(a)}{h}$. Następnie zapiszemy nasze zmienne jako: $x_i = i\Delta x, y_j = j\Delta y, t_k = k\Delta t.$

Tym czego szukamy jest $u(x,y,t)=\,u_{i,j}^k.$ Dzięki temu otrzymujemy

$$\frac{u_{i,j}^{k+1} - u_{i,j}^{k}}{\Delta t} - \alpha \left(\frac{u_{i+1,j}^{k} - 2u_{i,j}^{k} + u_{i-1,j}^{k}}{\Delta x^{2}} + \frac{u_{i,j+1}^{k} - 2u_{i,j}^{k} + u_{i,j-1}^{k}}{\Delta y^{2}} \right) = 0$$

Zakładamy, że siatka jest kwadratowa, więc $\Delta x = \Delta y$, wtedy mamy

$$u_{i,j}^{k+1} = \gamma \left(u_{i+1,j}^k + \ u_{i-1,j}^k + \ u_{i,j+1}^k + \ u_{i,j-1}^k - 4 u_{i,j}^k \right) + \ u_{i,j}^k, \text{gdzie} \ \gamma = \ \alpha \frac{\Delta t}{\Delta x^2}.$$

3. Maszyna testowa

Testy przeprowadzona na maszynie:

• CPU: Intel(R) Xeon(R) CPU @ 2.20GHz

GPU: Tesla T4 15.0 GB

• RAM: 12.7 GB

4. Implementacja sekwencyjna

5. Implementacja Numba

6. Implementacja Numba – CUDA

```
@cuda.jit
def parallel_gpu(u,gpu_new_array_par):
    i, j = cuda.grid(2)
    if ((i > 0 and i < size-1) and (j > 0 and j < size-1)):
        val = (gamma * (u[i+1][j] + u[i-1][j] + u[i][j+1] + u[i][j-1] - 4*u[i][j]) + u[i][j])
        gpu_new_array_par[i][j] = math.floor(val * 1e3) / 1e3</pre>
```

7. Sposób implementacji

Zgodnie ze wzorem, posiadając siatkę 2D obliczeń dokonuje się nie zmieniając wartości brzegowych. Mając to na uwadze obliczeń dokonujemy od pierwszego wiersza oraz pierwszej kolumny, nie dotykamy 0, a kończmy na przedostatniej linii oraz przedostatniej kolumnie. Do obliczenia temperatury danej komórki musimy znać temperatury z poprzedniego kroku jej sąsiada z góry, dołu, lewej strony oraz prawej.

Język Python jest przyjemnym oraz łatwym językiem do pisania kodu, lecz niestety wykorzystuje interpreter do wykonywania kodu. Z tego powodu czas wykonania jest bardzo wysoki przy nawet niewielkich obliczeniach. Dlatego bardzo często wykorzystuje się Numbę – bibliotekę Pythona, która umożliwia wykonanie kodu przez kompilację just-in-time, która przekształca kod Pythona w zoptymalizowany kod maszynowy, co przyspiesza jego wykonanie. Mimo sporych zysków czasowych w porównaniu z czasem wykonanie przez zwykły kod Python, postanowiłem sprawdzić czy wykorzystanie CUDA może jeszcze bardziej polepszyć czasy.

Istnieją różne sposoby na implementację CUDA, jak np. biblioteka CuPy, która umożliwia wykorzystanie GPU do przyspieszenia obliczeń numerycznych. W moim przypadku postanowiłem wykorzystać zarazem tę bibliotekę aby móc wykorzystywać funkcjonalność taką jak *cp.cuda.Event* oraz *.record* w celu dokonania benchmarków czasów wykonania kodu. Do obsługi GPU, tablicy oraz kopiowania danych z CPU na GPU i odwrotnie wykorzystałem *numba.cuda*.

8. Wyniki czasowe

	Python	Numba	Numba - CUDA
100x100 100s	2.182s	0.001s	0.422s
100x100 1000s	21.903s	0.005s	0.367s
1.000x1.000 100s	4:20min	0.72s	0.05s
1.000x1.000 1000s	41min	0.70s	0.35s
10.000x10.000 100s		54.31s	1.26s
10.000x10.000 1.000s		9min	7.81s
10.000x10.000 10.000s		1:30h	1:13min

9. Podsumowanie

Wykorzystując CUDA udało się uzyskać zaskakująco szybkie wyniki obliczeń, które były równe wynikom z obliczeń na CPU. Łatwość pisania w Pythonie w połączeniu z mocą obliczeniową GPU sprawia, że wykorzystywanie Pythona w celu cięższych obliczeń staje się wydajne.

10. Bibliografia

- https://www.youtube.com/watch?v=LJPSRp0ZeJo&list=PLZOZfX TaWAHZOgn8CRjpqRElp5Dd-GaY&index=13&ab channel=CPPMechEngTutorials
- https://en.wikipedia.org/wiki/Heat equation
- https://studyres.com/doc/16038790/finite-difference-methods-in-2d-heat-transfer